

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการศึกษาของประเทศนั้นคือ จะจัดการศึกษาอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง สภาพการดำเนินชีวิต และสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลต่าง ๆ ฉะนั้น การจัดการศึกษาจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องจัดให้สนองกับความต้องการของคนส่วนใหญ่ในประเทศ

สิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงมาก เป็นอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาคือ คุณภาพของการศึกษาที่รัฐจัดให้ประชาชน การศึกษาที่มีคุณภาพย่อมมีผลทำให้ผู้เรียน เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีประสิทธิภาพ และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพตามที่มุ่งหวังไว้ ดังนั้น การศึกษาจึง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพมนุษย์ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานแก่ครูใหญ่และนักเรียน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน iva

การศึกษา เป็น เครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ความสามารถ ความคิด ทักษะ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้ เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เมื่อบานเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศย่อมกระทำไคสะดวกราบรื่น ไคฉลุยเร็ว¹

เนื่องจากความสำคัญของการศึกษาดังกล่าวทำให้รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยที่มารับผิดชอบบริหารประเทศจะต้องมีนโยบายที่จะบริหารและพัฒนาการศึกษาของชาติอย่างเด่นชัด ดังที่ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายบริหาร

¹พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช, "พระบรมราโชวาทพระราชทานแก่ครูใหญ่และนักเรียน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน" มิตรครู 19 (สิงหาคม 2520) : 3.

ประเทศศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม พุทธศักราช 2526 ในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายการศึกษาดังนี้

รัฐบาลมีความมุ่งหวังที่จะพัฒนาการศึกษาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อเสริมสร้างบุคคลใหม่มีความรู้ สำนึกและรับผิดชอบทั้งต่อสังคม และตนเอง มีความคิดและความสามารถในการประกอบอาชีพ มีจริยธรรม คุณธรรม พละนาถัย ระเบียบวินัย มีความรักและธำรงศิลปะวัฒนธรรม ความเป็นไทย หวงแทนแดนดินเกิด ตลอดจนมีความซาบซึ้งและสามารถมีส่วนในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข¹

ปัจจุบันสังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษามากยิ่งขึ้น และยอมรับว่าการศึกษาวัยใหม่มนุษย์เกิดความเจริญในทุกด้าน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนา ทั้งนี้ก็เพราะว่า "การศึกษาในความหมายที่แท้จริงนั้น เป็นการพัฒนาสติปัญญามนุษย์ให้สูงขึ้น และพัฒนาจิตใจให้หลุดพ้นจากค้ำถะ เพื่อให้มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เมื่อมนุษย์ได้รับการพัฒนาให้ดี ก็ยังผลให้สังคมส่วนรวมดีขึ้นในที่สุด"²

ครูเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย เพราะครูเป็นผู้มีหน้าที่และทำงานเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรง มีบทบาทสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนมีการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี "ในกระบวนการจัดการศึกษาของชาติถ้าพิจารณาทั้งระบบ จะเห็นได้ว่า ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในด้านการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียน ทั้งนี้ไม่ว่าปรัชญาการศึกษา หลักสูตร และประมวลการสอนจะเขียนไว้เลอเลิศเพียงใด ถ้าครูสอนขาดความรู้ความสามารถย่อมจะทำให้การศึกษาด้วยคุณภาพพลงได้"³

¹ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์, "คำแถลงนโยบายของรัฐบาลศรีอยุธยา วันศุกร์ที่ 20 พฤษภาคม พุทธศักราช 2526" สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 29 (29 พฤษภาคม 2526) : 22.

² หนวยศึกษานันท์เทศก์ กรมสามัญศึกษา, รายงานวิจัยเรื่องพฤติกรรมของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านการปลูกฝังจริยธรรมในห้องเรียน (กรุงเทพมหานคร : เอราวัลการพิมพ์, 2523), หน้า 1.

³ ยุทธนา พุนทอง, "แนวทางหนึ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพของครู," ครูปริทัศน์ 1 (กันยายน 2519) : 63.

เกษม ศิริสัมพันธ์ กล่าวว่า "...คุณภาพของการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู..."¹
 วิจิตร ศรีสะอาน กล่าวว่า "ครูคือหัวใจของการพัฒนาการศึกษาทั้งมวล ถ้าครูยังอยู่ในสภาพค่อยพัฒนาแล้วไซร้ก็อย่าหวังเลยว่าเยาวชนของชาติจะไม่พลอยค่อยพัฒนาไปด้วย"² นอกจากนี้ บุญถิ่น อัครถาวร ไท่กล่าวทำนองเดียวกันว่า "การศึกษาจะมีคุณภาพดี และบังเกิดผลดีตามแนวทางที่วางไว้ ต้องอาศัยครูเป็นกำลังสำคัญ"³

จึงนับได้ว่าครู เป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งในกระบวนการจัดการศึกษาของชาติ เป็นดัชนีชี้ถึงคุณภาพของการศึกษา ทั้งนี้ก็เพราะว่าหน้าที่ของครูนั้น เกี่ยวพันใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรง หน้าที่สำคัญของครูคือการสอนนั่นเอง ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ในรูปแบบการสอนนั้น เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ยากจะวิเคราะห์ได้หมดสิ้น ดังที่ แมน (Mann) กล่าวไว้ว่า

การสอนเป็นศิลปะที่ยากที่สุดในกระบวนการศิลปะทั้งหมด ทั้งเป็นศาสตร์ที่ลึกซึ้งที่สุดในกระบวนการศาสตร์ทั้งหลาย การสอนที่สมบูรณ์ที่สุดครูจะต้องมีความรู้ในวิชาการ ความรู้ในตัวนักเรียน กระบวนการสอน อุปกรณ์การสอน และสภาพการต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสูงสุด⁴

เอดการ์ (Edgar) ได้กล่าวถึงความสามารถของครูในด้านการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ แมน (Mann) ได้อธิบายไว้ว่า "ความสามารถของครูย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานที่จำเป็นและสัมพันธ์กัน 2 ประการ ได้แก่ ทฤษฎีกับการปฏิบัติ

¹เกษม ศิริสัมพันธ์, "ของฝากจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ," สารสัมพันธ์จากกองการมัธยมศึกษา (เมษายน 2525) : 2.

²วิจิตร ศรีสะอาน, "แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เรื่องการฝึกหัดครู," วารสารครูศาสตร์ 1 (2514) : 5.

³บุญถิ่น อัครถาวร, การเตรียมครู (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513), หน้า 4.

⁴Horace Mann, quoted in Robert W. Richey, Planning for Teaching (New York : McGraw Hill Book, 1958), p. 534.

ซึ่งครูสามารถรู้จัก เลือกและนำมาใช้ได้อย่างสอดคล้องกันและเหมาะสมกับสภาพการ
เรียนการสอนควยความ เชื่อวชาญและมีทักษะ"¹

ดังนั้น การสอนจึง เป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียน เกิดการ เรียนรู้ได้รวดเร็วและมี
ประสิทธิภาพ ซึ่งการ เรียนรู้ดังกล่าวจะ เกิดโดยเป็นลำดับขั้นตอนมีการ เปรียบเทียบ
และทำให้เกิดปัญหาในที่สุด แต่ผลการสอนของครูนั้นจะก่อให้เกิดการ เรียนรู้กับผู้เรียน
มากน้อยเพียงไร ย่อมขึ้นกับองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งคือพฤติกรรม การสอนของครู

พฤติกรรม การสอนของครูที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการ ความ
สนใจของนักเรียนก็จะทำให้นักเรียน เกิดความพอใจ รักใคร่และศรัทธาในตัวครู อันจะ
เป็นผลให้การ เรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน
ของนักเรียนจะติดตามไปด้วย ดังที่ วิชัย คิสสระ กล่าววว่า "สมรรถภาพทางการสอน
ของอาจารย์เป็นตัวแปรสำคัญที่จะส่งผลต่อผู้เรียน ถ้าการสอนของอาจารย์คือผลสัมฤทธิ์
ทางการ เรียนของผู้เรียนจะติดตามไปด้วย"² ซึ่งสอดคล้องกับ พิงใจ สินชวานนท์
และคณะที่ว่า "บทบาทของครูที่มีผลต่อการ เรียนรู้ของนักเรียนคือ พฤติกรรม การสอนที่
ครูแสดงออกในชั้นเรียน อันได้แก่บุคลิกภาพ เทคนิค การสอน การสร้างทัศนคติของ
นักเรียนต่อตัวครูและการจัดสภาพห้องเรียน"³

วิชาพลศึกษา เป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อตัวนักเรียนมาก เป็นอย่างยิ่ง ได้มี
การ เรียนการสอนตามหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนการศึกษา
ในระดับอุดมศึกษา ยิ่งในสภาวะปัจจุบันการพลศึกษายิ่งทวีความสำคัญขึ้นตามลำดับ

¹D.E. Edgar, The Competent Teacher (Sydney : Angus and
Robertson Pty., Ltd., 1974), p. 380.

²วิชัย คิสสระ, "การประเมินผลย้อนกลับสู่อาจารย์," รายงานสรุป
สัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒประสานมิตร, 2519), หน้า 165.

³พิงใจ สินชวานนท์, ประคินันท์ อุปรมัย และลัดดาวัลย์ กัฒนสุวรรณ,
"การจัดการสอนแบบจุลภาค," คุรุปริทัศน์ 1 (สิงหาคม 2519) : 8.

ทั้งนี้ก็เพราะว่าสภาพเศรษฐกิจและสังคมยุคนี้ทำให้มนุษย์ต้องมุงมั้นกับการประกอบอาชีพหารายได้ เวลาว่างมีน้อยลงโอกาสที่จะได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายแทบจะไม่มี ก่อปรทั้งความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้มีเครื่องจักร เครื่องทุ่นแรงต่าง ๆ มาทดแทนกำลังกายมนุษย์เกือบหมดสิ้น เมื่อเป็นเช่นนี้การพลศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่มนุษย์จะขาดเสียมิได้ ดังที่ อวย เกตุสิงห์ กล่าวว่า "...วิชาพลศึกษาเป็นทั้งยาและอาหาร และเป็นอาหารพิเศษที่ทุกคนต้องการ ถ้าขาดการออกกำลังกายก็เช่นเดียวกับคนขาดอาหาร..."¹ บราวเน และแฮกแมน (Browne and Hagman) ได้กล่าวถึงคุณค่าของพลศึกษาว่า "พลศึกษาช่วยพัฒนาทั้งร่างกาย ส่งเสริมการทำงานของระบบประสาท และกล้ามเนื้อ และช่วยฝึกการใช้การตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของบุคคลในการเข้าสังคมอีกด้วย"² ดังนั้น จึงถือได้ว่า พลศึกษา เป็นกระบวนการที่สำคัญของการศึกษาทั้งระบบ ซึ่งกิจกรรมทุกชนิดของพลศึกษาเป็นหลักฐานสำคัญที่ช่วยให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นไปตามความหมายของพลศึกษาที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ ให้ความไว้ว่า "...พลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงามและพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้ว เป็นสื่อกลางของการเรียนรู้"³ นอกจากนี้ ปรีชา กลิ่นรัตน ยังได้กล่าวว่า "ประเทศใดที่ส่งเสริมหรือเห็นคุณค่าของการพลศึกษา ก็จะเป็นประเทศที่พัฒนาในโลกปัจจุบัน เพราะทรัพยากรมนุษย์ในประเทศนั้น ๆ มีคุณภาพ"⁴

¹อวย เกตุสิงห์, "วิทยาศาสตร์การกีฬา" เอกสารการประชุมทางวิชาการ (กรมพลศึกษา 6-8 ธันวาคม 2518) : 1.

²Browne and Hagman, quoted in Donald K. Maltems, Measurement in Physical Education (Philadelphia : W.B. Saunders Co., 1973), p. 5.

³วรศักดิ์ เพียรชอบ, หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2523), หน้า 2.

⁴ปรีชา กลิ่นรัตน, ประวัติและหลักการพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ทิพย์อักษร, 2526), หน้า 129.

การสอนวิชาพลศึกษานั้นมีความแตกต่างจากการสอนวิชาอื่น ๆ ที่สอนกันในห้องเรียน การสอนวิชาพลศึกษาทั้งครูและนักเรียนต้องเปลี่ยนชุดที่สะดวกต่อการเคลื่อนไหวร่างกาย สถานที่เรียนก็เป็นทั้งกลางแจ้งหรือในสนามกีฬา การสอนวิชาพลศึกษาจึงต้องมีวิธีการและขั้นตอนที่ต่างจากการสอนวิชาอื่นบ้าง นอกจากนั้นเป็นการสอนที่บุคคลอื่นมองเห็นได้ชัดเจน พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาจะดีหรือไม่เพียงไรนั้นจึงตกอยู่ในสายตาของคนทั่วไปได้ง่ายกว่าครูที่สอนวิชาอื่น ๆ

ถ้าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาเป็นไปอย่างดี มีแบบแผน เป็นขั้นตอน นอกจากทำให้นักเรียน เกิดการ เรียนรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาแล้ว ยังเป็นที่ชื่นชอบของบุคคลทั่วไปที่พบเห็น แล้วยังเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีให้การพลศึกษาด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาไม่ดี นอกจากจะเกิดผลเสียต่อการเรียนรู้ของนักเรียนแล้ว บุคคลทั่วไปย่อมมองครูพลศึกษาตลอดจนถึงวิชาชีพพลศึกษาในทางไม่ดีไปด้วย ฉะนั้น พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงอย่างมาก ดังที่ แฟรนเคอร์ (Flanders) กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูว่า

การสังเกตวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพัฒนาการสอนของครู ขวบใหญ่ครูเอาใจใส่พฤติกรรมและความคุมพฤติกรรมการสอนของคุณให้เป็นที่ไปในแนวทางที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้หรือช่วยใหญ่เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่กำหนดไว้..."¹

พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาย่อมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสอนนักเรียนที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งพฤติกรรมที่นักเรียนวัยนี้แสดงออกมามีปัญหาหลายอย่าง บางครั้งก่อให้เกิดความยุ่งยากวนวายในสังคม ผู้ที่เป็นครูทั้งหลายจะต้องใช้กลวิธีการสอน การอบรมเพื่อที่จะเบี่ยงเบนพฤติกรรมของเด็กวัยนี้ให้พฤติกรรมไปในทางที่สังคมปรารถนา ฉะนั้น การจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เป็นสิ่งที่รัฐบาลมีนโยบายขยายให้ประชาชนได้รับอย่าง

¹Ned A. Flanders, Analyzing Teaching Behavior (London: Addison Wesley Publishing, 1970), p. 3.

ทั่วถึง ดังแนวนโยบายการศึกษาของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับการมัธยมศึกษา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ข้อ 17 กล่าวไว้ว่า "รัฐพึงจัดและส่งเสริมการมัธยมศึกษา เพื่อประกันความเสมอภาคในโอกาสที่จะเข้ารับการศึกษาในระดับนี้ ของพลเมือง โดยจัดให้สอดคล้องและสนองความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตลอดจนให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน"¹

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งคาดว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษากับนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

¹สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 (กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2520), หน้า 8.

2. จะสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม การสอนพลศึกษา ในชั่วโมง การสอนเท่านั้น

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรม การสอน อาจ แสดงความคิดเห็นเข้าข้างตนเองโดยธรรมชาติ ไม่ได้ตั้งใจ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบตามความคิดเห็นของตนเองตามพฤติกรรม การสอน ที่กระทำจริง และถือว่าเป็นคำตอบที่เชื่อถือได้

คำจำกัดความของการวิจัย

พฤติกรรม การสอน หมายถึง การแสดงออกที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาใช้ใน การสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งมีพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

พฤติกรรมด้านคุณลักษณะส่วนตัว หมายถึง พฤติกรรมที่ครูผู้สอนแสดง ออกมาขณะสอน ซึ่งแต่ละพฤติกรรมเป็นส่วนประกอบของลักษณะด้านบุคลิกภาพขณะสอน

พฤติกรรมด้านการ เตรียมการสอน หมายถึง พฤติกรรมที่ครูผู้สอนแสดง ออกมาว่าได้วางแผนการสอนไว้ล่วงหน้าก่อนการ สอน

พฤติกรรมด้านการ คำเนนการสอน หมายถึง พฤติกรรมที่ครูผู้สอนได้ เสนอเนื้อหาสาระ สารัตถ์ทักษะกีฬา ทำการสอนอย่างเหมาะสมตามลำดับขั้นตอน

พฤติกรรมด้านการปลุกฝังจริยธรรมและคุณธรรม หมายถึง พฤติกรรม ที่ครูผู้สอนต้องการให้นักเรียนมีคุณลักษณะและความประพฤติเป็นที่พึงปรารถนาของสังคม

พฤติกรรมด้านการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนอื่น ๆ หมายถึง พฤติกรรม ที่ครูผู้สอนแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนมาประกอบการ สอนอย่างเหมาะสม

พฤติกรรมด้านจิตใจและเสริมแรงการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่ครูผู้สอนใช้ดึงดูด เราใจ หรือโน้มน้าวจิตใจนักเรียนให้หันมาสนใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น

พฤติกรรมด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ครูผู้สอนแสดง เพื่อพิจารณาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ความสามารถของนักเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ครูพลศึกษา หมายถึง ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นเครื่องช่วยกระตุ้นให้ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา หรือสถาบันการศึกษาระดับอื่น ๆ ใฝ่ครุ่นถึงพฤติกรรมการสอนที่ดี
2. เป็นแนวทางที่ครูพลศึกษาได้ปรับปรุงพฤติกรรมการสอนให้ดียิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางที่สถาบันผลิตครูพลศึกษา ได้ฝึกอบรมนิสิตนักศึกษาให้เป็นครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพในการสอนยิ่งขึ้น
4. ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ผู้บริหารการศึกษา นักวิชาการ ศึกษานิเทศก์ และผู้เกี่ยวข้องทางการพลศึกษาอื่น ๆ ใฝ่หาทางปรับปรุงและพัฒนาการสอนวิชาพลศึกษาในโอกาสต่อไป